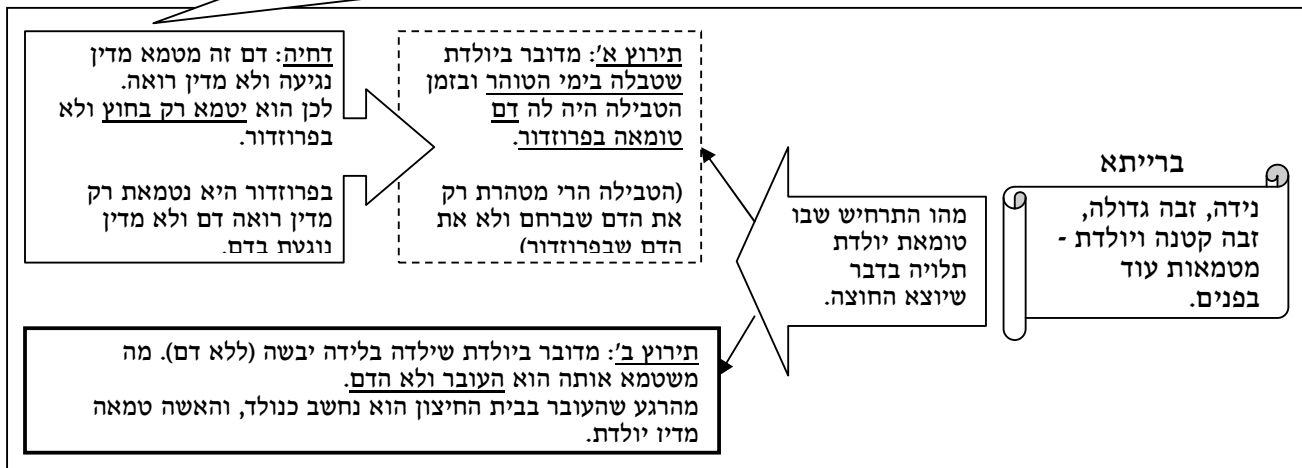

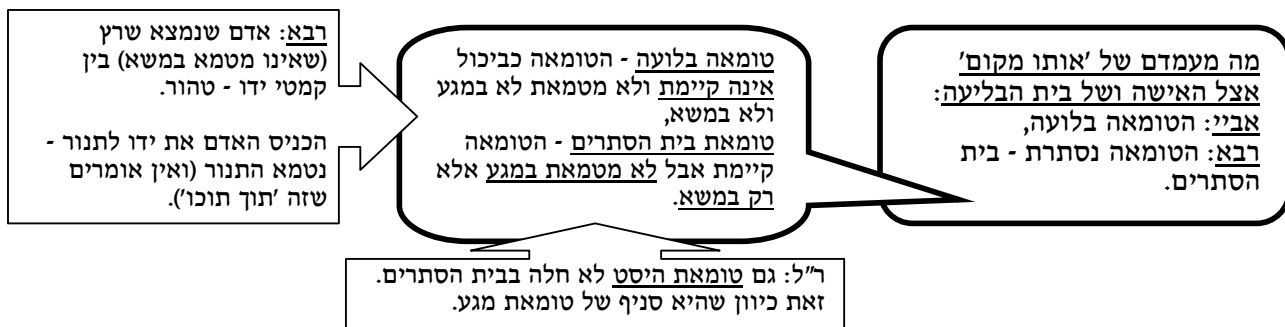
נידה מב. (ש 4 מסוף הצרות) עד מג: (ש 5)

ביאורי מושגים
 נבלת בהמה - מטמאת במגע ובמשא (והשיעור הוא והשיעור הוא שיערו אכילה - כזית)
 נבלת שרץ - מטמאת במגע (והשיעור הוא בכעדשה)
 נבלת עוף טהור - מטמאת רק בבית הבליעה.
 נבלת עוף טמא, נבלת דג, ונבלת שרץ שאינו מ 8 השרצים - לא מטמאים.

ר' אבין ניסה להסביר שהדם מטמא בפרוזדור מגזרה מיוחדת המשווה את הדין הזה לדין טומאת עוף טהור.
 דחיית: במודל לחיקוי - נבלת עוף טהור - אין כלל טומאה מבחוץ אלא רק מבפנים. לכן לא ניתן להעתיק את הדין למקומות אחרים.

גם בנוגע לקביעת תאריך הברית קבע רבא שהרגע הקובע הוא רגע הוצאת הראש לפרוזדור!

ציטוט מהמשנה

הזב ובעל קרי - מטמאים רק משיצא חוץ לגופם.

'כי יהיה זב מבשרו' - מכאן שמטמא רק כשהזב יוצא מבשרו, 'ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע' - מכאן ששכ"ז מטמאת רק כשיצאת מהגוף

ציטוט מהמשנה

היה אוכל תרומה והרגיש שהזרע נעקר ממקומו - יעצור אותו עם מטלית, ויגמור מהר את התרומה.

באיזה מטלית יעצור?

אביי: במטלית עבה, מטלית דקה עלולה לגרום לו להוציא עוד זרע.

קושיה: הברייתא קובעת שכל פעם שנותן יד באבר זה גורם להוצאת זרע, **תשובה:** זה נכון רק אם יש הפרש זמן מסויים בין פעם לפעם.

רבא: במטלית דקה, הזרע כבר נעקר. לכן לא אכפת לנו שהוא ירז את יציאתו.

מתי שכבת זרע מטמאת (3 שיטות בשמואל):
שיטה א': בכל מקרה,
שיטה ב': רק אם נעקרה בהרגשה,
שיטה ג': רק אם נעקרה ויצאה בהרגשה.

לפי הלישנא ה2 שהולכת לפי העקירה - מה יהיה הדין במקרים הבאים:
 1. גוי שנעקרה ממנו שכ"ז בעודו גוי ויצאה ממנו רק אחרי שהתגייר,
 2. זבה שנעקרו ממנה מי הרגלים כשהיתה טמאה ויצאו ממנה אחרי שטבלה ונטהרה,
 3. גויה שנעקרו ממנה מי הרגלים בעודה גויה ויצאו ממנה רק אחרי שהתגיירה,

כל הבעיות הללו נשארו בספק.